

Dźiwny je tón swět wšak jara,
 Z mocu chce być slepjeny;
 Wjele dostać wón so stara,
 Na poł darmo wzał wšo by;
 Za tři kroški drěje so
 Kaž wo konja stareho.

Ja sym chcył žno dawno prajić
 Tym, kiž měrku hanjachu,
 Zo chcu hłowu na to stajić,
 Zo dosć budže kóždemu,
 Dyrbjal-li ju wolizać,
 Zabywši ju wusrěbać.

Wórta! njewěš, hdže mam kapu
 A tu staru pječawu?
 Daj mi šantko abo lapu,
 Zo sej tykanc zawalu;
 Přińdu dom, to wěste je,
 Zo mi za nim slipaće.

Božmje žona, božmje džěci!
 Nětko dha jěc horje chcu.
 Kermuše na tutym swěći
 Wunam'kanje krasne su;
 Wosebje ta Radwońska
 Holanam je witana!“

(25. 10. 1848.)

